”سدا ايڪ مت، ايڪ هين راستي سين ايڪ رس اِسٿتي“

آج باپ دادا وطن ۾ سروَ بچون ڪي پرت روح رهاڻ ڪرتي مُسڪرا رهي ٿي. ڪس بات پر؟ سڀي بچي وشوَ ۾ چئلينج ڪرتي هئہ، مُڪتي جيوَن مُڪتي ڪا ورثا سيڪنڊ ۾ پراپت ڪر سڪتي هئہ! يهہ چئلينج ڪرتي هو نان! وئسي اَنيڪ سين ديکو دِويہ بُڌي جو هر برهمڻ ڪو برٿ ڏي ڪِي گِفٽ مِلي هئہ، برهمڻ نام سنسڪار هوئا اؤر دِويہ بُڌي ڪِي گادلي گِفٽ باپ دادا دواران ملِي. اُس دِويہ بُڌي ڪي آڌار پر سوچو گيان ڀي سيڪنڊ ڪا هئہ. رچتا اؤر رچنا. اَلف اؤر بي. اؤر يوگ ڀي سيڪنڊ ڪا هئہ، مئن باپ ڪا، باپ ميرا. دِويہ گُڻڌاري بننا يهہ ڀي سيڪنڊ ڪي بات هئہ. ڪيونڪ جئسا جنم جئسا ڪُل وئسي ڌارڻا سُتهہ اؤر سهج هوتي هئہ! ايشوريہ ڪُل هئہ تو گُڻ اؤر ڌارڻائين ڀي ايشوريہ هونگي نان! برهمڻ جنم اونچي تي اونچا جنم. تو ڌارڻا ڀي اونچي هونگي نان. تو ڌارڻا ڀي سيڪنڊ ڪي هئہ. جئسا باپ وئسي بچي. اؤر شيوا ڀي سيڪنڊ ڪي بات هئہ. اَنيوي بن خزانون ڪي اَڌڪاري بن، باپ ڪا پريچيہ دينا هئہ! جو اَپني پاس هئہ وهہ دوسرون ڪو دينا سيڪنڊ ڪي اؤر سهج بات هئہ. تو باپ دادا ديک رهي ٿي ڪِ سيڪنڊ ڪي بات ۾ اِتنا سميہ چلتي هوئي، چاهي دو ماس ڪي برهمڻ هئہ وا بهت سميہ ڪي برهمڻ هئہ، برهمڻ اَرٿات سيڪنڊ ۾ ورثي ڪي اَڌڪاري. تو سيڪنڊ ڪي اَڌڪاري ڦر اَڌِين ڪيون بن جاتي؟ ڪيا اَپني اَڌڪار ڪي اِسٿتي روپي سيٽ پر سيٽ هونا نهين آتا؟ آرام ڪي سيٽ ڪو ڇوڙ هلچل ڪي بي‌آرامي ۾ ڪيون آتي! سيٽ ڇوڙتي ڪيون جو وار وار سيٽ هوني ڪي محنت ڪرتي. سيٽ سين اُترتي اؤر سروَ شڪتيون ڪي پراپتي گئي. سريشٺ اَرٿات اِسٿتي پر سيٽ هوني سين اَڌڪاري‌پن ڪي اَٿارٽي هئہ. جب سيٽ ڇوڙ ڏي تو اَٿارٽي ڪهان سين آئي؟ سيٽ سين اُتر اَپني شڪتيون ڪو آرڊر ڪرتي اِس ليئي وهہ آرڊر مانتي نهين. ڦر سوچتي هئہ، هون تو ماسٽر سروَ شڪتيوان ليڪن شڪتيان ڪام نهين ڪرتي. ڪيا داس ڪا آرڊر داس مانينگا وا مالڪ ڪا آرڊر مانينگا؟ اؤر ڦر چَهرا ڪيا بن جاتا؟ جئسي ڪمزور شرير والي ڪا چَهرا پيلا هو جاتا هئہ ڪيونڪ وهہ خوُن ڪي شڪتي نهين اَئسي ڪمزور آتما اُداس بن جاتي. گيان ڀي سُنينگا، شيوا ڀي ڪرينگا ليڪن اُداس روپ ۾. خوشي ڪي شڪتي، سروَ پراپتيون ڪي شڪتي ختم هو جاتي هئہ. داس سدا اُداس هين رهينگا. داس آتما ڪي اؤر ڪيا وشيش هساني والي باتين هوتي هئہ؟ ڇوٽي‌سِي باتون ۾ بولتي ڪنفيوُز هو گئي هئہ، موُنجهہ گئي هئہ. جئسي آنکون ڪي نظر ڪم هو جاتي هئہ نان تو ايڪ چيز ڪي بجاءِ دو دو تِين تِين چيزين دِکائي ديتي هئہ اؤر اُسي ۾ ڪنفيوُز هو جاتي هئہ ڪِ يهہ صحيح هئہ يا وهہ صحيح هئہ. اَئسي ڪمزور آتمائين ايڪ راستي ڪي بجاءِ دوسري راستي ڀي ديکتي هئہ. ايڪ شريمت ڪي ساٿ ساٿ اؤر متين ڀي دِکائي ديتي هئہ. ڦر سوچتي ڪِ يهہ ڪرين وا وهہ ڪرين. يهہ يٿارٿ هئہ وا وهہ يٿارٿ هئہ! جب هئہ هين ايڪ راستا، ايڪ سريشٺ مت تو يهہ ڪرين، ڪيا ڪرين يهہ ڪوئشچن هين نهين. ڪنفيوُز ڪيون نهين هونگي، سُيم هين دو بناءِ ڏُبڌا ۾ آتي هئہ. تو يهہ وِچتر چال ديک باپ دادا مُسڪرا رهي ٿي. باپ دادا ڪهتي سيٽ پر سيٽ رهو تو ايڪ رس رهينگي ليڪن چنچل بچي ڪي سمان وار وار چڪر لگاني ڪي اَڀياسي، ڦر ڪهتي مايا ڪا چڪر آ گيا. ڪنفيوُز هوني ڪا ڪوئي آڌار هين نهين هئہ. ليڪن وئڪ، ڪمزور سنڪلپون ڪي آڌار لي ليتي هئہ. جب هئہ هين وئڪ اؤر ڪمزور آڌار تو ڦر رزلٽ ڪيا هونگي! يا اَٽڪينگي يا لٽڪينگي يا نيچي گِرينگي. ڦر چِلائينگي، بابا مئن آپڪا هون، آپ شڪتي ڏي دو. سيٽ پر سيٽ رهو تو گيان سوريہ ڪي شڪتيون ڪي ڪرڻين، آپڪي سيٽ ڪي ڇترڇايا

سُتهہ هين، سدا هين پراپت هئہ. سيٽ کي نيچي اُتر وئرٿ وا ڪمزوري کي سنڪلپون کي ديِوار کڙِي کر ديتي. وئرٿ سنڪلپ ايک نهين آتا. ايک سيکنڊ ۾ ايک سين اَنيک سنڪلپ پئدا هو جاتي. اؤر اُسي سين اَنيک ايِٽون کي ديِوار بن جاتي هئہ. اِس ليئي گيان سوُريہ کي شڪتيون کي کرڻين پهونچ نهين سڪتي. اؤر ڦر کهتي مدد نهين ملتي. شڪتي نهين آتي. خوشي نهين آتي وا ياد رهتي نهين. آ هين ڪئسي سڪتي! تو باپ دادا پُراڻي، نئين جو اَئسا کيل ڪرتي هئہ اُنهون کا کيل ديک مُشڪرا رهي ٿي. سيکنڊ کي بات کو اِتنا مشڪل کيون بناءِ ديئا هئہ. ايک راستا، ايک مت اُسکو ڇوڙ، من مت، پَر مت اُسکو مِکس کيون ڪرتي هو! اَپني ڪمزوري کي بنائي هوئي راستي، اَئسي تو هوتا هين هئہ، اَئسا تو چلتا هين هئہ، اِن راستون کو سُيم هين بناءِ ڦر سُيم هين ڀوُل ڀُلئيا کي کيل ۾ آ جاتي هئہ. منزل سين دوُر هو جاتي هئہ. اَئسي ڪرتي کيون هئہ؟ يا سوچ رهي هو، هو جاتا هئہ، ڪرتي نهين ليڪن هو جاتا هئہ. هوتا ڀي کيون هئہ؟ بيماري کيون آتي هئہ؟ بدپَرهيز وا ڪمزوري سين. وا يهہ ڪهينگي ڪِ بيماري آ جاتي هئہ؟ نہ ڪمزور بنو، نہ مرياداعون کي پرهيز سين وا مرياداعون کي لڪير سين ٻاهر آئو. کيا اَڀي تک يهي کيل ڪرني هئہ؟ وشوَ ڪلياڻ کي نيکيدار اِتني بڙي آکيوُپيشن والي اؤر يهہ بچون کي کيل کيلتي، يهہ ڪب تک؟ وشوَ آپڪا اِنتظار ڪر رها هئہ ڪِ شانتي کي دوُت آئي ڪِ آئي. هماري ديوَ هماري اوپر شانتي کي آشيرواد وا ڪرپا ڪرني کي ليئي آئي ڪِ آئي. زور زور سين چِلا ڪرکي گهنٽيان بڄاتي. ڪيي تو چِمٽي ڀي بڄاتي هئہ، نغاري بڄاتي هئہ. آئو، آئو ڪرکي پُڪارتي هئہ. اَئسي ديوَ آتمائين اَگر اَپني بچپن کي کيل ۾ رهينگي تو اُنهون کي پُڪار سُنينگي ڪئسي! اِس ليئي پُڪار سُنو اؤر اُپڪار ڪرو. سمجها کيا ڪرنا هئہ. اَڇا باپ ڀي سميہ کا خيال رکتا، آپ لوگ نهين رکتي.

اَئسي سدا سريشٽ سمجهدار سدا ايک مت ايک راستا پر چلني والي، ايک رس اِسٿتي ۾ اِسٿت هوني والي، سدا سيکنڊ کي اَڏڪار کو سِمرتي ۾ رک سمرٿ آتما رهني والي، وئرٿ سنڪلپون کي کيل کو سماپت ڪر وشوَ ڪلياڻ کي سريشٽ شيواڌاري، اَئسي مهان آتمائون سو ديوَ آتمائون کو باپ دادا کا ياد پيار اؤر نمستي.

ڪماريون کي ساٿ:- سڀي ڪماريان اَپني کو شِو شڪتيان سمجهتي هو؟ شڪتيان سدا کهان رهتي هئہ؟ شِو کي ساٿ رهتي هو نان! جو جسڪي ساٿ رهتي اُسکي سنگ کا رنگ تو اُن پر ضرور لگينگا نان! تو جو باپ کا گُڻ، جو باپ کا ڪرتويہ وهي آپڪا هئہ نان! باپ کا ڪرتويہ هئہ شيوا، تو آپ سڀي شيواڌاري هو نان! شيوا ڪرتي هو يا ڪرني هئہ؟ سدا يهہ لڪش رکو ڪِ باپ سمان بننا هئہ. هر بات ۾ چيک ڪرو ڪِ يهہ باپ کا ڪرم وا باپ کا سنڪلپ، بول هئہ؟ اَگر هئہ تو ڪرو. نهين تو پريورتن ڪر دو. کيونک ساڌارڻ ڪرم آڌا ڪلپ ڪيئا اَڀي تو باپ سمان بننا هئہ. سڀي باپ سمان وشوَ شيواڌاري هو نان؟ حد کي نهين. همٿ اؤر اُمنگ ۾ آگي بڍ رهي هو. اُمنگ حلاس هين سدا آگي بڍاتا رهينگا.

سدا اُمنگ حلاس ۾ رهني والي هر بات ۾ نمبروَن هونگي. ياد ۾ ڀي نمبروَن، گيان، ڌارڻا شيوا سڀ ۾ نمبروَن. اَئسي هو؟ نمبروَن اُمنگ حلاس والي گهرون ۾ ڪئسي هونگي! نربنڌن هونگي نان! سڀي کؤن هو؟ پِنڃري کي پنڇي هو يا سوَتنتر پنڇي؟ پڙهائي کا پِنڃرا هئہ؟ ماباپ کا پِنڃرا هئہ؟ اَئسي پِنڃرون ۾ ٻنڌني والي کو نمبروَن ڪئسي ڪهينگي! اَڀي نِربنڌن هو جائو. جو شڪتيشالي آتمائين هونگي اُنکي آگي ڪوئي ڀي ڪُڇ ڪر نهين سڪتا. جئسي تيز آگ جل رهي هو تو اُسکي آگي ڪوئي ڀي آئينگا نهين، دوُر ڀاڳينگا. آپ ڀي يوگ اَگني کو اَئسا جلائو جو ڪوئي ٻنڌن ڊالني

والا سامني آ هين نہ سڪي. جئسي ڪوئي جانور ڪو ڀڳانا هوتا هئہ تو آگ جلا ديتي هئہ، آگ ڪي سامني ڪوئي جانور نهين آ سڪتا. اَئسي لڳن ڪي اَگني ڪو تيز ڪرو. اگر اَڀي تڪ ٻنڌن هئہ تو لڳن هئہ ليڪن اَگني نهين بني هئہ. لڳن هئہ تب يهان پهونچي ليڪن لڳن اَگني بن جائي تو نرٻنڌن هو جائو. لڳن فُل فورس ۾ هو. شڪتيان مئدان پر آئو. اِتنا بڙا گروپ جو آيا هئہ تو ضرور ڪمال ڪرينگا نان. اِتني هئنڊس نڪل آوي تو واہ واہ هو جائي. اَڇا.

اَويڪت مهاواڪيہ ''من ڪو ڪنٽرول ڪر ايڪاگرتا ڪي شڪتي بڍائو''

من ڪي ايڪاگرتا هين ايڪ رس اِستٿي ڪا اَنڀوُ ڪرائينگي. ايڪاگرتا ڪي شڪتي دواران اَويڪت فرشتا اِستٿي ڪا سهج اَنڀوُ ڪر سڪينگي. ايڪاگرتا ڪي شڪتي، مالڪ پن، ڪي شڪتي سهج نِروگهن بناءِ دينگي. ايڪاگرتا اَرٿات من ڪو جهان چاهو، جئسي چاهو، جتنا سميہ چاهو اُتنا سميہ ايڪاگر ڪر لو. من وَش ۾ هو. ساڪار روپ ۾ فرشتا اِستٿي ڪا اَنڀوُ ڪرني ڪي ليئي من ڪي ايڪاگرتا پر اَٽينشن دو، آرڊر سين من ڪو چلائو. مالڪپن ڪي اِسٽيج ڪي سيٽ پر، ڀِن ڀِن سريشٽ اِستٿيون ڪي سيٽ پر سيٽِ رهو. من ۾ جب ڪوئي ڪمزور سنڪلپ اُتپن هو تو اُسي وهان هين ختم ڪر شڪتيشالي بنو. سنڪلپ روپي فائونڊيشن ڪو مضبوط بنائو تب اَويڪت ڪشِش آئينگي. من ڪي ايڪاگرتا ڪي ليئي سيڪنڊ باءِ سيڪنڊ ڊراما ڪي پٽري پر چلتي رهو. جس ريتي سين، جئسا ڊراما چل رها هئہ اُسي ڪي ساٿ ساٿ من ڪي اِستٿي چلتي رهي. ذرا ڀي هِلي نهين. من اَرٿات سنڪلپ شڪتي ڪو بِريڪ لڳاني اَؤر موڙني ڪي پاور هو. اِس سين بُڌي ڪي شڪتي وئرٿ نهين جائينگي، اِنرجي جمع هونگي. جتنا من بُڌي ڪي شڪتي جمع هونگي اُتنا پرکني وا نرنيہ ڪرني ڪي شڪتي بڍينگي. من ڪو ڪنٽرول ڪرني ڪي ليئي من ڪو اَرپڻ ڪر پوُرا سرينڊر هو جائو. ڦر من ۾ اَپني اَنوسار سنڪلپ اُٺ نهين سڪتي. جس نين من ڀي باپ ڪو دي ديئا وه سهج من مناڀوَ هو جائينگي. من مناڀوَ هوني سين سهج موہ جيت بن جائينگي. من ڪو سمرپڻ ڪرنا اَرٿات وئرٿ سنڪلپ، وِڪلپون ڪو سمرپڻ ڪرنا. جب من ۾ ڪوئي سنڪلپ اُتپن هوتا هئہ تو اُس ۾ سچائي اَؤر صفائي هو. اَندر ۾ ڪوئي ڀي وِڪرم ڪا، ڀاءُ سوَڀاءُ، پُراڻي سنسڪارون ڪا ڀي ڪچرا نهين هو. جو اَئسا سچا هونگا وه سيڪا پريہ هونگا. اَئسي سچي صاحب ڀي راضي هوتا هئہ. جب جئسي اِستٿي بنانا چاهي وئسي اِستٿي بناني ڪي ليئي من ڪو ڊِرل ڪراني هئہ. ايڪ سيڪنڊ ۾ آواز ۾ آئي، ايڪ سيڪنڊ ۾ آواز سين پري هو جائي. ايڪ سيڪنڊ ۾ ڪاريہ پرت شريرڪ ڀانِ ۾ آئي ڦر ايڪ سيڪنڊ ۾ اَشريري هو جائي. جب يه ڊرل پڪي هو تب هر پرسٿتي ڪا سامنا ڪر سڪينگي.

سميہ پرماڻ اَب سنڪلپون ڪو سميٽني ڪي شڪتي ڌارڻ ڪرو، سنڪلپون ڪي وِستار ڪا بِستر بند ڪرتي چلو تب اَؤرون ڪي سنڪلپون ڪو ريڊ ڪر سڪينگي. نئنون ڪي اِشارون سين ڀي ڪسڪي من ڪي ڀاءُ ڪو جانِ لينگي. جئسي باپ دادا ڪي سامني آتي هو تو بِنا سُنائي هوئي ڀي آپ سڀي ڪي من ڪي سنڪلپ، من ڪي ڀاوون ڪو جانِ ليتي هئہ. وئسي هين آپ بچون ڪو ڀي يه اَنتم ڪورس پڙهنا هئہ. من ڪو جهان لڳانا چاهو وهان لڳا رهي اَؤر ڪهان پريوگ نہ هو. من ڪي سنڪلپ ۾ ڀي مايا سين هار نہ هو، اَئسي اِستٿي بناني ڪي ليئي شُڌ سنڪلپون ۾ پهلي سين هين من ڪو بِزي رکو. اگر من شُڌ سنڪلپون سين ڀرا هوئا هئہ تو وئرٿ سنڪلپ آ نهين سڪتي، هار هو نهين سڪتي. شُڌ اَؤر ايڪاگر سنڪلپون ڪي شڪتي سين ڪئسي ڀي وايومنڊل ڪو بدل سڪتي هو. جئسي ڪئين لوگ اَپني گهر ڪو سجاني ڪي ليئي اَپني بچپن سين ليڪر، اَپني ڀِن ڀِن روپون ڪا يادگار رکتي هئہ. اَئسي آپ اَپني من مندر ۾ اَپني سمپورڻ سوروپ ڪي موُرتي، پوشيہ ڪي اَنيڪ

جنمون ڪي مورتيان سپشٽ روپ ۾ سامني رکو ڦر اؤر ڪوئي طرف سنڪلپ نهين جائينگا، سُنهه ايڪاگ ر هو جائينگا. جئسي جب ڪوئي اَئسا دن هوتا هئه تو چلتي ڦرتي ٽرئفڪ ڪو ڀي روڪ ڪر تين منٽ سائلينس ڪي پرئڪٽس ڪراتي هئه. ساري چلتي هوئي ڪاريه ڪو اِسٽاپ ڪر ليتي هئه. اَئسي آپ ڀي ڪوئي ڪاريه ڪرتي هو يا بات ڪرتي هو تو بيچ بيچ ۾ يهه سنڪلپون ڪي ٽرئفڪ ڪو اِسٽاپ ڪرني ڪا اَڀياس ڪرو. ايڪ منٽ ڪي ليئي من ڪي سنڪلپون ڪو، چاهي شرير دواران چلتي هوئي ڪرم ڪو بيچ ۾ روڪ ڪر ڀي يهه پرئڪٽس ڪرو تو سنڪلپ شڪتيشالي بن جائينگي.

پاس وِٿ آنر وهي بنتي هئه جو اَپني سنڪلپون ڪي اُلجهن اَٿوا سجائون سين پري رهتي هئه. ڏرمراج ڪي سجائو ڪي تو بات پيڇي هئه. ڪئين بچي اَپني غلطي سين شيم ڪو شيم هين سزا ديتي هئه، وئرٿ سنڪلپون ڪي رچنا ڪر اُسم اُلجهه جاتي هئه ڦر پُڪارتي هئه، مونجهتي هئه، اَب اِس سين ڀي پري رهني ڪي پرتگيا ڪرو. مئجارٽي ڪي ڪمپلين هئه ڪِ ڪمپليٽ بنني ۾ وئرٿ سنڪلپون ڪي طوفان وگهن ڏالتي هئه. يهه ڪمپلين سماپت تب هونگي جب روز اَمبرت ويلي ساري دن ڪي اَپائينٽمينٽ ڪي ڏائري بنائينگي. جب اَپني من ڪو هر سميه اَپائينٽمينٽ ۾ بزي رکينگي تو بيچ ۾ وئرٿ سنڪلپ سميه نهين لي سڪينگي. تو سميه ڪي بُڪنگ ڪرني ڪا طريقا سيکو. جتنا جتنا باپ ڪي سمانتا ڪي سميپ آتي جائينگي تو سروَ آتمائون ڪي من ڪي سنڪلپون ڪو ڪئچ ڪر سڪينگي. اِسم صرف اَپني سنڪلپون ڪي مِڪسچرٽي نهين چاهيئي. سنڪلپون ڪي اوپر ڪنٽرولنگ پاور چاهيئي. جئسي ٻاهر ڪي ڪاروبار ڪو ڪنٽرول ڪرتي هو اَئسي من ڪي سنڪلپون ڪي ڪاروبار ڪو ڪنٽرول ڪرو، اِسڪي ليئي سديوَ سمرتي ۾ رکو 1- مئن هر سميه، هر سيڪنڊ، هر ڪرم ڪرتي هوئي اِسٽيج پر هون، 2- ميرا ورتمان اؤر ڀوشيه اِسٽيٽس ڪيا هئه!

ورتمان سميه پرمان اَب منسا مهاداني بنو تب من ڪي سنڪلپون پر سيڪنڊ ۾ وجئي بن سڪينگي. ڪوئي ڪتنا ڀي چنچل سنڪلپ والا هو يعني ايڪ سيڪنڊ ڀي اُنڪا من ايڪ سنڪلپ ۾ نه ٽِڪ سڪي، اَئسي چنچل سنڪلپ والي ڪو ڀي اَپني وجئه ڪي شڪتي سين ٽيمپرري ٽائيم ڪي ليئي ڀي اُسي شانت وَ چنچل سين اَچل بنا دو. جب آپڪي سنڪلپون ۾ ايڪاگرتا آئينگي تب سنڪلپ سين ڪسڪو ٻُلا سڪينگي. ڪسڪو سنڪلپ سين ڪاريه ڪي پريرڻا دي سڪينگي. جئسي بٽن دٻاني سين ٽيليويزن ۾ سارا نظارا سامني آ جاتا هئه وئسي هين آپ جو سنڪلپ، جسڪي ليئي ڪرينگي اُسڪي ٻُڌي ۾ وهي ڪِليئر چتر ڪِينچ جائينگا. اِسڪي ليئي شريمت ڪي آگيا جو ملي هئه وهي سنڪلپون ۾ چلتي رهي اؤر ڪُڇ ڀي مِڪس نه هو. آپ آلمائٽي گورنمينٽ ڪي ميسينجر هو، ڪوئي سين ڀي ڊِسڪس ۾ اَپنا مائينڊ ڊِسٽرب نهين ڪرنا. ڪسي ڀي بات سين اَپني ڇهري پر وا من ڪي اِسٿتي ۾ اَنتر نهين لانا. منتر سدا ياد رکنا. جب ڪوئي اَئسي بات سامني آئي تو اَپني ڪو آتمڪ درشٽي ڪا نيتر اؤر من مناڀوَ ڪا منتر پريوگ ڪرنا تو وهه بات سماپت هو جائينگي. اَڇا.

وردان - بابا شبد ڪي ڊائمنڊ ”ڪي“(چاٻي) دواران سروَ خزاني پراپت ڪرني والي پرماتم سنيهي ڀوَ

جو پرماتم سنيهي بچي هئه اُنهين باپ دادا ايڪ ڊائمنڊ شبد ڪي بهت بڙيا سوغات ديتي هئه، وهه شبد هئه ”بابا“. اِس چاٻي ڪو سدا ساٿ رکو تو سروَ خزانون ڪي پراپتي هو جائينگي. اِس چاٻي ڪي، ڪيچين هئه، سدا سروَ سنبنڌون سين سِمرتي سوروپ رهنا. ساٿ ساٿ پرتگيا ڪي ڪنگڻ اؤر سروَ گُڻون ڪي شرنگهار سين سَجي سَجائي رهو تب وشوَ ڪي آگي فرشتي روپ وا ديوَ روپ ۾ پرڪيات هونگي.

سلوگن - بيتي ڪو پاس ڪرڪي، باپ دادا ڪي پاس(سميپ) رهو تو پاس وِٿ آنر بن‌جائينگي.